

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 168/07-39

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. januára 2008 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Ľudmily Gajdošíkovej a Juraja Horvátha o sťažnosti J. M., P., zastúpeného advokátom JUDr. M. Š., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. CbOR 18/02 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. CbOR 18/02 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. CbOR 18/02 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. J. M. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Nitra p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením zo 4. septembra 2007 č. k. II. ÚS 168/07-18 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť J. M., P., (ďalej len „sťažovateľ“) v časti, ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. CbOR 18/02.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza:

„Okresný súd v Nitre uznesením sp. zn. CbOR 18/02-65 zo dňa 22. 3. 2005 zrušil s likvidáciou obchodnú spoločnosť A., spol. s r. o. na základe návrhu podaného tromi spoločníkmi obchodnej spoločnosti, a to 1. Ing. Š. K., 2. Ing. B. T. a 3. Š. R. (...)

Na základe sťažovateľom podaného odvolania Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 15 Cob 126/2005-89 zo dňa 29. 9. 2005 zrušil uznesenie Okresného súdu Nitra sp. zn. CbOR 18/02-65 zo dňa 22. 3. 2005 a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo doručené prvostupňovému súdu dňa 31. 10. 2005, vypravené z príslušnej spisovej kancelárie prvostupňového súdu na doručenie sťažovateľovi bolo dňa 18. 9. 2006 a sťažovateľovi bolo doručené až dňa 25. 9. 2006, t. j. až po 11 mesiacoch. Okresný súd v Nitre bezdôvodne držal nečinne citované uznesenie u seba viac ako 11 mesiacov, pričom ani doteraz vo veci nekoná, hoci sťažovateľ podával

dňa 9. 5. 2006 sťažnosť na prieťahy v konaní. (...)

Prvostupňový súd (...) tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu nedoručil sťažovateľovi v primeranej lehote, respektíve doručil mu ho až po 11 mesiacoch potom, ako bolo toto rozhodnutie vrátené prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, spôsobil neprimerané a zbytočné prieťahy v predmetnej veci. (...)

Navrhovateľ má za to, že nečinnosťou Okresného súdu Nitra vo veci vedenej pod sp. zn. CbOR 18/02 bolo porušené jeho právo zaručené:

(...) 2. článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom,

(...) 4. článkom 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, podľa ktorého každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť iba v prípadoch ustanovených zákonom.

Nečinnosťou Okresného súdu Nitra, ku ktorej došlo v období od 31. 10. 2005 až do 18. 9. 2006, nakoľko napriek existujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu s vysloveným právnym názorom, prvostupňový súd nekonal, došlo k porušeniu vyššie uvedených základných práv sťažovateľa zaručených Ústavou Slovenskej republiky a Listinou základných práv a slobôd. (...)

Právna neistota, v ktorej sa nachádzal sťažovateľ viac ako 11 mesiacov, sa odráža aj na jeho zvýšených finančných výdavkoch v exekučnej veci vedenej Okresným súdom v Nových Zámkoch pod. sp. zn. 10 Er 66/05, kde je sťažovateľ nútený brániť svoje práva proti spoločnosti A., spol. s r. o. v likvidácii, ktorá na základe vyššie uvedených skutočností ako taká nemá oprávnenie vystupovať, teda neexistuje (ide o non subjekt). Na základe toho je sťažovateľ zaťažovaný platením súdnych poplatkov vo veci bránenia svojho postavenia voči neexistujúcemu subjektu.

Uznesenie o zrušení obchodnej spoločnosti A. spol. s r. o. bolo síce rozhodnutím Krajského súdu v Nitre č. k. 15 Cob 126/2005 zo dňa 29. 9. 2005 zrušené, avšak sudca Okresného súdu v Nitre zrušujúce rozhodnutie Krajského súdu v Nitre doručil sťažovateľovi až dňa 25. 9. 2006.

Okresnému súdu bolo toto doručené dňa 31. 10. 2005.

Sudca Okresného súdu v Nitre prietiahmi spôsobenými doručením zrušujúceho uznesenia sťažovateľovi po viac ako 11 mesiacoch od doručenia Krajským súdom v Nitre spôsobil sťažovateľovi škody. Ak by bol súd doručil uznesenie sťažovateľovi hneď ako mu bolo doručené krajským súdom, bolo by nezákonné exekučné konanie hneď zastavené. Prietiahmi súdu došlo k spôsobeniu škody výkonom exekúcie na majetok sťažovateľa.

Na základe vyššie uvedeného sa sťažovateľ touto sťažnosťou domáha tiež priznania jeho práva na primerané finančné zadosťučinenie zo strany Okresného súdu Nitra vo výške 200.000,- Sk. (...)“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1.) nečinnosťou Okresného súdu Nitra vo veci vedenej pod sp. zn. CbOR 18/02 došlo k porušeniu práva J. M., (...) bytom P. (...), aby bola vec prerokovaná bez zbytočných prietahov zaručených (...) čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, (...) čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd,

2.) Okresný súd Nitra je povinný zaplatiť J. M., (...) bytom P. finančné zadosťučinenie vo výške 200.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Nitra povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu,

3.) Okresnému súdu Nitra vo veci vedenej pod sp. zn. CbOR 18/02 sa prikazuje konať bez zbytočných prietahov.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predseda listom sp. zn. Spr. 1196/07 z 10. októbra 2007 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 29. októbra 2007.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení v predmetnej veci okrem prehľadu procesných úkonov uviedol:

„Krajský súd Nitra uznesením zo dňa 29. 09. 2005 č. k. 15 Cob 126/2005-89 zrušil uznesenie OS Nitra zo dňa 22. 03. 2005 č. k. CbOR 18/02-65. Toto uznesenie bolo na tunajší súd doručené dňa 31. 10. 2005. Zákonná sudkyňa v tom čase bola opakovane

krátkodobo práceneschopná, v januári 2006 nastúpila na dlhodobú PN a následne na materskú dovolenku. K prerozdeleniu vecí z jej oddelenia došlo v súlade s ustanovením § 51 ods. 4 písm. a) zák. č. 757/2004 Z. z. až po uplynutí viac ako 6-týždňovej dlhodobej neprítomnosti, a to na základe dodatku č. 3 k rozvrhu práce Okresného súdu v Nitre na rok 2006, zo dňa 1. 3. 2006 (účinného 10. 3. 2006). Predmetný spis bol spolu s ďalšími 116-timi spismi pridelený náhodným výberom sudcovi JUDr. P. V. dňa 13. 3. 2006. Po postupnom oboznámení sa s pridelenými vecami sudca vykonal v spise sp. zn. CbOR 18/02 úpravu na doručovanie rozhodnutia odvolacieho súdu dňa 11. 09. 2006. Nečinnosť súdu v období od 31. 10. 2005 do 11. 9. 2006 bola spôsobená objektívnymi okolnosťami, spočívajúcimi v zmene zákonného sudcu, ktoré okolnosti majú vždy za následok narušenie plynulosti konania.

(...) zároveň oznamujem, že v zmysle § 30 ods. 1 a 2 zák. č. 38/1993 Z. z., netrvám na tom, aby sa o prijatej sťažnosti konalo verejné ústne pojednávanie, nakoľko od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.“

2.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku z 29. októbra 2007 k vyjadreniu okresného súdu okrem iného uviedol:

„Nemožno prisvedčiť tvrdeniam uvedeným v odôvodnení okresného súdu, pretože podľa rozsudkov vyhlásených Európskym súdom pre ľudské práva vo veciach priesťahov v konaní súdov, štát je vždy zodpovedný za spôsobené priesťahy, ak priesťahy odôvodňuje nedostatkom personálneho obsadenia súdov, prípadne ich zaťaženosťou.

Je na strane štátu, aby zabezpečil v rámci svojej kompetencie obsadenosť súdov tak, aby nedochádzalo k priesťahom v konaní a tým porušovaniu čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.

Článok 6 ods. 1 Európskeho dohovoru zaväzuje zmluvné štáty zorganizovať súdny systém tak, aby súdy mohli plniť požiadavky tohto ustanovenia.

Zároveň oznamujem, že súhlasím s tým, aby bolo upustené od ústneho pojednávania o prijatom návrhu.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení

sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 38 ods. 2 listiny. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. CbOR 18/02:

Okresnému súdu bol 5. septembra 2002 doručený návrh Ing. Š. K. (ďalej len „navrhovateľ v 1. rade“), Ing. B. T. (ďalej len „navrhovateľ v 2. rade“) a Š. R. (spolu ďalej len „navrhovatelia“) na zrušenie spoločnosti A., spol. s r. o., D. (ďalej len „spoločnosť“).

Okresný súd až 28. mája 2003 vyzval navrhovateľov na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh a predloženie vyhlásenia o vlastníctve majetku spoločnosti, ktorí tak urobili 17. júna 2003. V priebehu mesiacov december 2004 a január 2005 okresný súd vyzýval príslušné inštitúcie na oznámenie skutočností dôležitých na konanie a rozhodnutie vo veci a v rámci tejto doby boli požadované informácie okresnému súdu aj oznámené.

Dňa 21. februára 2005 navrhovatelia v 1. a 2. rade doplnili podania a požiadali o vymenovanie ich osôb za likvidátorov spoločnosti.

Uznesením okresného súdu č. k. CbOR 18/02-65 z 22. marca 2005 bola spoločnosť zrušená a za likvidátorov boli vymenovaní navrhovatelia v 1. a v 2. rade.

Sťažovateľ podaním z 3. mája 2005 požiadal okresný súd o doručenie uznesenia okresného súdu, ktorým bola spoločnosť zrušená a podaním zo 14. júna 2005 podal proti tomuto uzneseniu odvolanie, o ktorom Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozhodol tak, že rozhodnutie okresného súdu uznesením č. k. 15 Cob 126/2005-89 z 29. septembra 2005 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresnému súdu bolo rozhodnutie krajského súdu doručené 31. októbra 2005, avšak účastníkom konania bolo doručované až 11. septembra 2006 a k jeho prevzatiu účastníkmi konania došlo v druhej polovici mesiaca september 2006. Dňa 14. novembra 2006 okresný súd uznesením pribral do konania ako účastníkov aj sťažovateľa, Ing. M. Z. a Š. S. Následne 15. novembra 2006 okresný súd pripojil spis sp. zn. Sro. 649/N, ktorý vylúčil 9. januára 2007 z dôvodu podania návrhu sp. zn. 28 Exre 181/06. Dňa 26. februára 2007 bol spis pripojený k spisu sp. zn. 28 Exre 181/06. K jeho vylúčeniu došlo 11. októbra 2007.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných priet'ahov.

Keďže obsah základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručený v čl. 38 ods. 2 listiny (uvedenej ústavným zákonom Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky č. 23/1991 Zb.) je totožný so základným právom zaručeným v čl. 48 ods. 2 ústavy, porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy znamená súčasne aj porušenie tohto základného práva zaručeného v čl. 38 ods. 2 listiny.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. CbOR 18/02 došlo vo vzťahu k osobe sťažovateľa k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 38 ods. 2 listiny.

Ťažiskovým pojmom a komponentom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je to, že jeho ochrana sa uplatňuje vo veci účastníka, v jeho záležitosti. Súčasne je ústavný súd toho názoru, že uplatnenie tohto základného práva je

spojené len s takou vecou (záležitosťou) účastníka konania pred súdom alebo iným orgánom právnej ochrany, ktorej prerokovanie a rozhodnutie je zahrnuté do účelu procesného poriadku, ktorý upravuje postup orgánu verejnej moci pri prerokovaní veci účastníka. (napr. I. ÚS 18/06).

V zmysle uvedeného, v napadnutom konaní vedenom okresným súdom išlo o „záležitosť“ sťažovateľa od momentu podania odvolania 16. júna 2005 proti uzneseniu okresného súdu z 22. marca 2005, preto ústavný súd skúmal porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov okresným súdom od okamihu podania odvolania sťažovateľom.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 38 ods. 2 listiny sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci ústavný súd je toho názoru, že doterajšia dĺžka namietaného konania nebola závislá od zložitosti veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietahom. Doterajšia dĺžka napadnutého konania teda nebola vyvolaná správaním sťažovateľa.

3. Ústavný súd ďalej skúmal postup okresného súdu v posudzovanom konaní z hľadiska zisťovania eventuálnych dôvodov (príčin) sťažovateľom namietaného porušenia označeného základného práva.

Na základe posúdenia postupu okresného súdu ústavný súd konštatuje, že jeho postup sa v období relevantnom vo vzťahu k osobe sťažovateľa (od 16. júna 2005) vyznačuje nečinnosťou v trvaní takmer 11 mesiacov, t. j. od 31. októbra 2005 do 11. septembra 2006, keď bez zjavného dôvodu pristúpil k doručovaniu rozhodnutia odvolacieho súdu účastníkom konania až po uplynutí uvedenej 11 mesačnej lehoty.

Uvedený postup okresného súdu aj s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania ústavný súd hodnotí ako postup, ktorý nesmeroval k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa v jeho veci, a teda ako taký, ktorý spôsobil zbytočné preťahy v konaní (napr. II. ÚS 10/01, I. ÚS 235/05). Tvrdenie predsedu okresného súdu, že *„Zákonná sudkyňa v tom čase bola opakovane krátkodobo práceneschopná, v januári 2006 nastúpila na dlhodobú PN a následne na materskú dovolenku. K prerozdeleniu vecí z jej oddelenia došlo v súlade s ustanovením § 51 ods. 4 písm. a) zák. č. 757/2004 Z. z. až po uplynutí viac ako 6-týždňovej dlhodobej neprítomnosti, a to na základe dodatku č. 3 k Rozvrhu práce Okresného súdu v Nitre na rok 2006, zo dňa 1. 3. 2006 (...). Predmetný spis bol spolu s ďalšími 116-timi spismi pridelený náhodným výberom sudcovi JUDr. P. V. dňa 13. 3. 2006. Po postupnom oboznámení sa s pridelenými vecami sudca vykonal v spise sp. zn. CbOR 18/02 úpravu na dourčovanie rozhodnutia odvolacieho súdu dňa 11. 09. 2006. Nečinnosť súdu v období od 31. 10. 2005 do 11. 9. 2006 bola spôsobená objektívnymi okolnosťami, spočívajúcimi v zmene zákonného sudcu, ktoré okolnosti majú vždy za následok narušenie plynulosti konania“*, ústavný súd neakceptoval. V súvislosti s otázkou zmeny zákonného sudcu vybavujúceho predmetnú vec ústavný súd poznamenáva, že problémy s personálnym obsadením všeobecného súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté preťahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 (rovnako tak listina v čl. 38 ods. 2) zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie

vecí bez zbytočných prietáhov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (napr. I. ÚS 270/06).

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. CbOR 18/02 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 38 ods. 2 listiny, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia 200 000 Sk, ktoré odôvodnil tým, že: *„(...) Právna neistota, v ktorej sa nachádzal sťažovateľ viac ako 11 mesiacov, sa odráža aj na jeho zvýšených finančných výdavkoch v exekučnej veci vedenej Okresným súdom v Nových Zámkoch (...), kde je sťažovateľ nútený brániť svoje práva proti spoločnosti A., spol. s r. o. v likvidácii, ktorá na základe vyššie uvedených skutočností ako taká nemá oprávnenie vystupovať, teda neexistuje (...). Na základe toho je sťažovateľ zaťažený platením súdnych poplatkov vo veci bránenia svojho postavenia voči neexistujúcemu subjektu. (...) Sudca (...) prietahmi (...) spôsobil sťažovateľovi škody. (...) Prietahmi súdu došlo k spôsobeniu škody výkonom exekúcie na majetok sťažovateľa.“*

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 38 ods. 2 listiny nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné

zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, vzhľadom na okolnosti daného prípadu a s prihliadnutím na celkovú dĺžku konania, považuje za primerané v sume 20 000 Sk tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. januára 2008